

ความผิดเกี่ยวกับการอนาจารเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา

บทนำ

ในสังคมไทยปัจจุบันการกระทำในลักษณะอนาจารเด็กได้ปรากฏเป็นข่าวเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยเด็กนั้นถูกล่อลวง ชูเชิญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือไม่ว่าเด็กนั้นจะเต็มใจให้กระทำเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ตาม ก็ถือว่าเป็นการกระทำความผิดฐานอนาจารทั้งสิ้น และผู้กระทำความผิดนั้นอาจมีทั้งคนแปลกหน้าที่เด็กไม่รู้จักกันมาก่อน หรือบุคคลใกล้ชิดในครอบครัวหรือในชุมชนเดียวกันก็ได้ นอกจากนี้ ยังมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กเกิดขึ้นตามมาอีกด้วย โดยเฉพาะเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารในปัจจุบันที่มีความสะดวกรวดเร็วโดยระบบอินเทอร์เน็ต หรือการสื่อสารผ่านสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ เช่น ทางไลน์ หรือเฟสบุ๊ก ซึ่งเป็นที่นิยมเล่นกันมากในกลุ่มเด็กวัยรุ่น จึงเป็นช่องทางให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารได้ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ กรณีจึงมีปัญหว่าการกระทำใดที่จะเรียกว่าเป็นการกระทำอนาจารเด็ก รวมทั้งกรณีใดที่ถือเป็นการผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก และกฎหมายได้กำหนดโทษไว้เพียงใด

ดังนั้น คอลัมน์ “สารพันปัญหากฎหมาย” ฉบับนี้จึงใคร่ขอเสนอเรื่อง “ความผิดเกี่ยวกับการอนาจารเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา” ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้มีความรู้และเข้าใจถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานอนาจารเด็ก และความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก รวมทั้งบทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดฐานอนาจาร ดังนี้

๑. ความหมายคำว่า “อนาจาร”

“อนาจาร” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง ความประพฤติชั่ว ความประพฤติน่าอับอาย เป็นฐานความผิดอาญาที่ผู้กระทำการกระทำการอันควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล โดยเปลือยหรือเปิดเผยร่างกาย หรือกระทำการลามกอย่างอื่น ลามก น่าบัดสี ทำให้เป็นที่อับอาย เป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้อื่นในความดิงาม

“อนาจาร” ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา และความเห็นของนักกฎหมาย ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง การกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศ หรือการกระทำให้อับอายขายหน้าในทางเพศโดยกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายโดยตรง เช่น การดูดแขนหญิง การกอด จูบ ลูบ คลำ หรือสัมผัสจับต้องเนื้อตัวร่างกาย เป็นต้น หรือการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อศีลธรรมอันดี การกระทำอันควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล และไม่ได้หมายความเฉพาะความใคร่หรือการค้าประเวณีเท่านั้น แต่รวมถึงการทำให้อับอายขายหน้าในทางเพศด้วย โดยอาจจะไม่มีความมุ่งหมายในทางกามารมณ์ก็ได้

ตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจที่ได้มีคำวินิจฉัยว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นการกระทำอนาจาร

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๒๔/๒๕๓๔ การกระทำอนาจารคือการกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศ เพียงแต่ กอด จูบ ลูบคลำ ตะตองเนื้อตัวร่างกาย ในทางไม่สมควรก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๖๙๔/๒๕๔๑ การที่จำเลยเข้าโอบไหล่ผู้เสียหาย ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ถือเป็นความผิดฐานกระทำอนาจาร

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๓๖/๒๕๔๗ คำว่า “อนาจาร” มีความหมายว่าเป็นการกระทำต่อเนื้อตัวบุคคลที่ไม่สมควรทางเพศ ซึ่งมีได้หมายความเฉพาะการค้าประเวณีหรือความใคร่เท่านั้น แต่รวมถึงการกระทำให้อับอายขายหน้าในทางเพศด้วย การที่จำเลยกอดเอว จับมือ และดึงแขนใจท่ร่วมเช่นนั้น จึงเป็นการกระทำอนาจารแก่ใจท่ร่วมโดยใช้กำลังประทุษร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๘

จากแนวคำพิพากษาของศาลฎีกาดังกล่าวที่ยกมานี้ จะเห็นได้ว่าการกระทำต่อเนื้อตัวบุคคล ซึ่งเป็นการไม่สมควรในทางเพศนั้นจะเป็นความผิดฐานอนาจารทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามการกระทำที่จะเป็นอนาจารหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ที่ปรากฏภายนอกของการกระทำเป็นเกณฑ์ด้วย ซึ่งถ้าการกระทำที่ปรากฏภายนอกเป็นการกระทำอนาจารแล้ว แม้ผู้กระทำไม่ได้กระทำเพื่อความใคร่หรือกามารมณ์ ก็เป็นความผิดฐานอนาจารได้ แต่หากการกระทำที่ปรากฏภายนอกนั้นไม่ได้กระทำโดยมุ่งหมายทางความใคร่หรือกามารมณ์ ก็อาจไม่เป็นความผิดฐานอนาจารแต่อย่างใด

๓. การกระทำความผิดอาชญาฐานอนาจาร

ตามประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดความผิดฐานอนาจารเด็กและ
บทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิด ไว้ดังนี้

(๑) กระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า ๑๕ ปี

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๗๘ ว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุ
กว่า ๑๕ ปี โดยขู่เชิญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ใน
ภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกาที่วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำความผิด
ฐานอนาจารตามมาตรา ๒๗๘

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๙๕๓/๒๕๓๙ จำเลยกอดคอผู้เสียหาย
และจับแขนผู้เสียหายลากเพื่อจะพาเข้าห้องพักในโรงแรม เป็นการกระทำที่ไม่สมควร
ในทางเพศ มีความผิดฐานกระทำอนาจาร โดยใช้กำลังประทุษร้ายต่อผู้เสียหาย
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๘

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๑๒/๒๕๕๒ การที่จำเลยเข้ามาด้านหลัง
แล้วจูบศีรษะโจทก์ร่วม โดยโจทก์ร่วมไม่ได้ยินยอม ถือได้ว่าโจทก์ร่วมถูกจำเลยกระทำ
อนาจาร โดยโจทก์ร่วมอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๗๘

(๒) กระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๗๙ ว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุ
ยังไม่เกิน ๑๕ ปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี
หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แต่ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวนี้ ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เชิญ
ด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้
หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ผู้กระทำนั้นต้องระวางโทษหนักขึ้น
โดยจำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จะเห็นได้ว่า ความผิดฐานอนาจารตามมาตรา ๒๗๘ และมาตรา
๒๗๙ นั้นจะมีลักษณะเช่นเดียวกัน จะแตกต่างกันเพียงแค่อายุของบุคคลที่ถูกกระทำ
ซึ่งตามมาตรา ๒๗๘ ต้องมีอายุมากกว่า ๑๕ ปี ส่วนมาตรา ๒๗๙ ผู้ถูกกระทำต้องมีอายุ
ไม่เกิน ๑๕ ปี

(๓) การกำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ ต้องรับโทษหนักขึ้น

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๐ ได้กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ ให้ต้องรับโทษหนักขึ้น ในกรณีที่มีการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รับอันตรายสาหัส โดยผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือ

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

(๔) การกำหนดให้ความผิดฐานอนาจารตามมาตรา ๒๗๘ เป็นความผิดอันยอมความได้

โดยมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๑ ว่า การกระทำความผิดฐานอนาจารตามมาตรา ๒๗๘ นั้น ถ้าการกระทำนั้นมิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล กฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้

(๕) การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๒ ว่า ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท

แต่ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวนั้น เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกิน ๑๕ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท

แต่ถ้าการกระทำความผิดนั้น เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักขึ้น โดยจำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดความผิดสำหรับผู้กระทำความผิดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น โดยการรับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไป หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดนั้น ๆ ด้วย

**(๖) การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นโดยใช้อุบายหลอกลวง
ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย**

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๓ ว่า ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ ปีถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท

แต่ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๗ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๔๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกตลอดชีวิตหรือถ้าการกระทำความผิดนั้น เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิตและในกรณีที่ผู้ใดกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น โดยรับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปดังกล่าว หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดนั้น ๆ ด้วย แล้วแต่กรณี

(๗) การพาบุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเพื่อการอนาจาร

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๓ ทวิ ว่า ผู้ใดพาบุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดนั้นด้วย

นอกจากนี้ ยังกำหนดให้การกระทำความผิดเฉพาะกรณีที่กระทำแก่บุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี เป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย

**(๘) การพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวงขู่เข็ญ
ใช้กำลังประทุษร้าย**

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๔ ว่า ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น

นอกจากนี้ กฎหมายยังได้กำหนดให้ความผิดตามมาตรานี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

(๙) การกำหนดให้ผู้กระทำความผิดฐานอนาจารต้องรับโทษหนักขึ้น

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๕ ว่า ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครองในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ ๑ ใน ๓

ตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกา เกี่ยวกับมาตรา ๒๘๕

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๙๙๓/๒๕๓๐ การข่มขืนกระทำชำเราผู้สืบสันดานอันจะต้องรับโทษหนักขึ้นตามมาตรา ๒๘๕ นั้น หมายถึง การกระทำแก่ผู้สืบสันดานในทางสายโลหิตโดยแท้จริง การที่จำเลยข่มขืนกระทำชำเราผู้สืบสายโลหิตโดยตรง แม้ผู้ถูกกระทำนั้นจะมีบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของจำเลย ก็ถือว่าจำเลยกระทำความผิดต่อผู้สืบสันดานตามความหมายในมาตรา ๒๘๕ แล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๙๘๖/๒๕๔๐ คำว่า “ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล” ตามมาตรา ๒๘๕ มิได้หมายถึงเฉพาะผู้ที่มีความสัมพันธ์ในฐานะครูหรืออาจารย์ ซึ่งมีหน้าที่สอนศิษย์เท่านั้น แต่ครูหรืออาจารย์นั้นต้องมีหน้าที่ควบคุมดูแล ปกป้องรักษาตัวศิษย์ และกระทำความผิดต่อศิษย์ในระหว่างมีหน้าที่ดังกล่าวด้วย การที่จำเลยไม่มีหน้าที่ดังกล่าวในขณะที่เกิดเหตุเพราะเหตุเกิดที่บ้าน พ. และนอกเวลาควบคุมดูแลของจำเลย แม้จำเลยจะกระทำอนาจารผู้เสียหาย การกระทำของจำเลยก็มีใช้การกระทำต่อศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ตามมาตรา ๒๘๕

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๑๑๐/๒๕๕๑ การที่จำเลยดำรงตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ จำเลยย่อมมีหน้าที่ปกครองดูแลผู้เสียหายซึ่งเป็นศิษย์ของจำเลย เมื่อจำเลยพยายามกระทำชำเราผู้เสียหาย จำเลยจึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ ประกอบ มาตรา ๘๐ มาตรา ๒๘๔ และมาตรา ๒๘๕

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๕๙๕/๒๕๕๓ คำว่า “ผู้อยู่ใต้อำนาจปกครอง” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๕ หมายถึง ความปกครองตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มิใช่ตามพฤตินัย ดังนั้น การที่จำเลยและภริยารับผู้เสียหายไว้อุปการะเลี้ยงดู ให้การศึกษา ผู้เสียหายมิได้อยู่ในความ

ปกครองของจำเลย ตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว การที่จำเลยพยายามข่มขืน
กระทำชำเราผู้เสียหายซึ่งเป็นลูกเลี้ยงจึงไม่เป็นความผิดฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเรา
ผู้อยู่ในความปกครองตามมาตรา ๒๘๕

๓. การกระทำความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

โดยที่การครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน
ของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศ
ต่อเด็กและส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของเด็ก ประกอบกับความผิดเกี่ยวกับการค้า
หรือทำให้แพร่หลายซึ่งวัตถุหรือสิ่งลามก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ นั้น
ไม่ได้มีการแยกประเภทระหว่างสื่อลามกอนาจารเด็กกับสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่เอาไว้
เป็นการเฉพาะเจาะจง ดังนั้น เพื่อให้เด็กได้รับการคุ้มครองและป้องกันจากการ
ถูกล่วงละเมิดทางเพศมากยิ่งขึ้น ภายหลังต่อมาจึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา โดยกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการค้าหรือทำให้แพร่หลายซึ่งวัตถุ
หรือสิ่งลามกที่เป็นสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นความผิดที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น
รวมทั้งกำหนดให้การครอบครองและส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นความผิด
ด้วย โดยกำหนดลักษณะความผิดและบทกำหนดโทษไว้ดังนี้

(๑) ความหมายของคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก”

“สื่อลามกอนาจารเด็ก” หมายความว่า วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นหรือ
เห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี โดยรูป เรื่อง หรือ
ลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน
ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์
แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้
หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรือใน
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้

(๒) การกระทำความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๗/๑ ว่า ผู้ใดครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก
เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศ สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าวส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) การกระทำให้แพร่หลายซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

โดยกำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๗/๒ ว่า ผู้ใดกระทำการอันมีลักษณะ
ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาท
ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับ สื่อลามกอนาจารเด็ก แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เข้าสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๓) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าสื่อลามกอนาจารเด็ก แล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิด ตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าสื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าวแล้วจะหาได้จาก บุคคลใด หรือโดยวิธีใด

จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กนั้น ต้องเป็นการกระทำต่อเด็กที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ไม่ว่าจะเป็เด็กหญิงหรือเด็กชายก็ตาม และหากมีกรณีที่มีบุคคลใดอ้างว่าไม่รู้ว่เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี หรือเข้าใจว่าเด็กอายุเกิน ๑๘ ปีแล้ว กฎหมายจะใช้หลักเรื่อง “กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา” โดยดูจากการกระทำรวมทั้งพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นมีเจตนาหรือรู้ว่เด็กอายุเกิน ๑๘ ปี หรือไม่

ปัจจุบัน การครอบครองสื่อลามกอนาจาร หรือส่งต่อสื่อลามกอนาจารเป็นไปโดยง่าย เพราะมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและง่ายต่อการสื่อสาร โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือโซเชียลมีเดีย ต่าง ๆ ที่เรียกกันว่า “สังคมออนไลน์” เช่น ทางไลน์ เฟสบุ๊ก เป็นต้น ในกรณีที่มีบุคคลใดส่งสื่อลามกอนาจารเด็กผ่านทางช่องทางไลน์ หรือเฟสบุ๊ก ให้แก่บุคคลใด บุคคลผู้รับสื่อลามกอนาจารเด็กนี้จะไม่มีความผิด แต่ผู้ที่ส่งมาให้นั้นอาจมีความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางเพศ โดยการส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่นได้ แต่หากบุคคลผู้ได้รับสื่อลามกอนาจารเด็กนี้ได้ทำการบันทึกสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในโทรศัพท์มือถือ หรือคอมพิวเตอร์ของตัวเอง บุคคลนั้นอาจมีความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางเพศได้ และหากมีการส่งต่อให้แก่บุคคลอื่นก็อาจมีความผิดฐานส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่นอีกฐานหนึ่งด้วย ซึ่งจะมีโทษทางกฎหมายทั้งโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น หากมีบุคคลใดส่งสื่อลามกอนาจารเด็กมาให้เราทางอินเทอร์เน็ต เราควรลบสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือของเรา และไม่ควรรบันทึกไว้หรือส่งต่อให้บุคคลอื่น ทั้งนี้ เพราะอาจเป็นความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายดังกล่าวได้

บทสรุป

กล่าวโดยสรุป การกระทำความผิดฐานอนาจารเด็กนั้น ถือเป็นความผิดอาญาฐานหนึ่ง และไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นหญิงหรือชาย และได้กระทำต่อเด็กหญิงหรือเด็กชายก็เป็นความผิดทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะกฎหมายไม่ได้ระบุเพศของผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำว่าต้องเป็นหญิงหรือชาย โดยระบุเพียงว่า “ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคล...” ดังนั้น ไม่ว่าจะป็นกรณีที่ชายกระทำต่อหญิง หญิงกระทำต่อชาย ชายกระทำต่อชาย หรือหญิงกระทำต่อหญิง ก็เป็นความผิดฐานอนาจารได้ทั้งสิ้น และในกรณีที่เป็นกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้แล้ว การกระทำความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดผู้กระทำความผิดมีความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายด้วย เพราะเป็นการละเมิดต่อสิทธิของเด็ก และเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ และกระทบต่อสวัสดิภาพของเด็ก และอาจเป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำความผิดอื่น ๆ ตามมาอีก เช่น ความผิดฐานอนาจาร ความผิดฐานข่มขืน กระทำชำเรา หรือความผิดอื่นที่ส่งผลกระทบต่อสังคม

ดังนั้น สังคมทุกฝ่ายจึงต้องช่วยกันคุ้มครองดูแลเด็กให้ปราศจากเหตุแห่งการกระทำความผิดฐานอนาจารเด็ก หรือความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก และผู้ปกครองเด็กเองก็ควรที่จะเอาใจใส่ระมัดระวังดูแลบุตรหลานให้ดี ไม่ควรปล่อยให้อยู่ตามลำพัง รวมทั้งตัวเด็กเองก็ต้องระมัดระวังตัวไม่ควรอยู่ตามลำพังในสถานที่ปลอดภัย ผู้คนเพราะอาจตกเป็น “เหยื่อ” ได้โดยง่าย หรือแม้แต่ในสถานที่ที่มีผู้คนอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ภายในโรงเรียน หรือบนท้องถนนที่มีผู้คนสัญจรไปมามากมาย ก็อาจมีการกระทำอนาจารเกิดขึ้นได้ เพราะภัยอันตรายนั้นมีอยู่ทุกที่ ทุกเวลา ถ้าทุกคน ทุกฝ่ายร่วมมือกันสอดส่องดูแลสังคมและบุตรหลานแล้ว สังคมก็จะปลอดภัยและสงบสุขตลอดไป **๑**